

си гнѣздо; разваляй туй гнѣздо, стреляй съ пушка въ него, свраката ще прехвъркне по-надалечъ, ще почака тамъ до като премине промеждіето, и ще налѣга пакъ на своето си, ще се намѣсти въ старото си гнѣздо. Затуй мъчно са отърва челѣкъ отъ свракытѣ тамъ дѣто сѣ са завѣдили. Ако сѣ са завѣдили свраки въ градината, то въ нея не ще има пойны птичета, защото свракытѣ имъ крадѣтъ дѣцата отъ гнѣздата имъ; пойнытѣ птичета не само удоволствие докарватъ съ пѣяніето си, но и голѣма полза докарватъ, като са хранятъ съ вредны насѣкомы. Отъ сичко са види че свраката е твърдѣ вредно птиче и не бива да ѝ се прости туй, дѣто тя са толкози лакоми да краде пиленца, патета, пойны птичета; не бива да ѝ се прости туй ныщо дори и затуй, дѣто тя унищожава мышкытѣ. Враната почти не закача птичетата, а са храни съ мышкы, червеи и ейчицата имъ, които тя намѣрва и въ земята, кога орѣтъ земята съ плуга. Въ градинытѣ вранытѣ вредятъ само съ туй, че съ теготата си чунятъ млади вѣтвы, и тѣ както и свракытѣ много кълвѣтъ вишнитѣ. Много е по-забавителна враната, ако да я унитомимъ; а още по-любопытно е да са унити сврака, защото тя е по-умна отъ враната. Тѣзи птичета могатъ са научи да произносятъ думы и до толкози могатъ са унити, щото да тичатъ подирь ступана си, да са научатъ да ѣдѣтъ сичко, каквото ѣде той и ще са завращатъ при него и подирь продължителнытѣ расходкы съ другытѣ враны и свракы. Но таквози забавленіе не е съвѣмъ лесно, защото вранытѣ, а особено свракытѣ, обичатъ да влачатъ отъ дѣто имъ са падне, различни лѣскавы предмети въ гнѣздата си. Тѣзи птицы виѣтъ гнѣзда виѣжгы